

Artağan Pektaş

- Őiirler -

Yayın Tarihi:

25.09.2019

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őiirlerin tüm yayın hakları Şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Artağan Pektaş

İstanbul Bahçelievler'de dünyaya geldi daha sonra ailesi ile birlikte İstanbul'un Kağıthane ilçesine taşındı.

İlk ,orta ve lise dönemlerini İstanbul'un Kağıthane ilçesinde geçirdi daha sonra üniversite için Muğla'ya gitti fakat bir kaç sebepten dolayı Muğla'da fazla kalamadan İstanbul'a geri döndü. Edebiyata ilgisi lise döneminde başladı. İlk şiirlerini de bu dönemde yazdı.İlk şiir kitabı olan Kelebek Düşledi kitabını ekonomik nedenlerden dolayı basmaya fırsat bulamadı daha sonra Alo Freud adlı bir kitap yazdı bu kitabını da aynı nedenlerden dolayı faaliyete geçiremedi.

Aç Kalır İnsan

bana biraz şarap gerek
aşıklara umut
fırıncıya ilham
yoksa aç kalır insan

Artağan Pektaş

Affedin Çocuklar

Çocuklar oynardı bahçelerde
İslak üstlü çocuklar
Üstelik başları da kan içinde
Gözümle gördüm gülümsemelerini
Affedin çocuklar
Daha iyi bir gelecekte
Görüşmek üzere

Artağan Pektaş

Arkadaşım

arkadaşım başım ağrımiyor bu sabah
gökyüzü bağırmıyor bana
varsın çatlaşın başım
gökyüzü bağırmayacaksa
ne işe yarar arkadaşım

Artağan Pektaş

Bahçeye Benzer

ilkin anlatayım
halkımın en ücra köşesinde
yaşayan aklımı
bahçeye benzer
çocuklar oynar köşesinde
düşünceler oyuncakları
her adım attığında onlar
bir gülümseme fark eder gözlerim
seyrederken gökyüzünü
zambak açar tam ortasında bahçenin

Artağan Pektaş

Balık Olmak

Düşünsene okyanusta
Yahut denizde
Yahut gölde
Akvaryumda
Kavanozda
Balık olmak
Ne güzeldir düşünsene

Artağan Pektaş

Bir Çocuk Görürseniz

Bir çocuk görürseniz
Ona sarılın
Söyleyin
Çok güzel olduğunu
Bir çocuk saklayın yüreğinizde
En güzel kıyafetlerinizi giydirip
Gökyüzünü seyredin
Bir çocuk görürseniz
Bir şiir söyletin

Artağan Pektaş

Bir Gün Yalnız Kalacaksın

bir gün yalnız kalacaksın
tek başına yürüyeceksin sokakta
nnden insanlar geçecek aldırmayacaksın
dilinde narin bir türkü
söylenip duracaksın
kafanı azıcık kaldırsan
yıldızları göreceksin
kaldıramayacaksın
ne aşktan bahsedecek insanoğlu
ne yaşamdan ne de ölümden
geçeceksin tüm olanları
bir gün yalnız kalacaksın
tek başına yürüyeceksin
hürriyete doğru

Artağan Pektaş

Bir kadın ve ben

Bir gün
Bir şehirde
Bir kadın
Ben ona güzelliğini söylemek için ordayım

Artağan Pektaş

Bizimki

garip bir gün
siyaha adanmış
karanlık gececek gecesi belli
kadın beyaz yaka kırmızı kazağa boyanmış
yaslamış göğsünü gri üstlü arkadaşa
bizimki görünce
efkarlanmış

Artağan Pektaş

Cesaret Zarafet Nezaket

Cesareti tanıyorum
Akşamları oturur rakı sofrasında
Dertleşiriz kendisiyle
Zarafeti bir kez gördüm
Şairin sayfalarında
Ne yazık
Nezaketle hiç karşılaşmadık

Artağan Pektaş

Düğün

aileler
önce sessizlik
sonra gümbürtü
kadın
önce kırmızı
sonra beyaz
adamsa hep siyah

Artağın Pektaş

Düşlüyorum

Taş duvarlara her baktığımda
Gökyüzünü hayal etmek
Bu ıssız karanlık yerde
Güzelliği tasvir edebilmek
Ne güzel bir uğraştır

Artağan Pektaş

Eksilmiş

her Őeyden eksilmiş biraz
gökyüzünden denizden
sesler eksilmiş
duyulmuyor
şuskun koridorlar
İbrahim efendi kesmiş sesini
neşesi yok artık
eskisi kadar
sessizlik çökmüş şehrin üstüne
insanlık eksilmiş

Artağan Pektaş

Eksilmiş 2

yaşama hiç umut kalmadığında
anlatacaklar insanlar
eski güzel günleri
ve diyecekler arkamızdan
ne garip insanlık
gün geçtikçe eksilmiş

Artağan Pektaş

Gavur

İstanbul'da bir adam
teknesiz açılır limanlara
yüzme falan da bilmez
batıp batıp durur
çıkamaz kumarhanelerden
lakabı gavur

Artağan Pektaş

Gemide Ölen Bir Balıkçı

Işıklar görüyorum kaptan
Beyaz ışıklar
Mavi gökyüzünden süzülen
Işıklar görüyorum
Sorarsanız
Neredeyim bilmem
Kimleyim bilmem
Kimim ben
Işıklar görüyorum kaptan
Beyaz ışıklar
Işıklar sönmesin kaptan
Işıklar sönmesin

Artağan Pektaş

Gökyüzü

Şehrin direklerine tırmanırım ben
Gökyüzü için
Seyrederim yıldızları
Dans eden yapraklar gibi gelirler gözüme
Düş kurarım
Şehrin direklerine tırmanırım ben
Kavuşmak için gökyüzüne
Hasretim sana değil
Yalnız gökyüzüne

Artağan Pektaş

Hanımefendi

hanımefendi ben uyurken çıkardığınız sesler neden
bırakır mısınız artık uğraşmayı insanlarla
hanımefendi bilir misiniz
yaptığınız işkenceyi
ne kadar acıklı
kendinize edindiğiniz görev
ve öğretmen kılığında yaptığınız pislikleri
hanımefendi bilir misiniz
zavallısınız
bir işe yaramayıp
mahcup kalacaksınız

Artağın Pektaş

İnsan İçin

bankta oturur insan
salsa yapar kuş sesleri
kara haber taşır limanda gemiler
oturur insan kıçına geminin
şehirde duyulur elveda sesleri
insan dışlanır ötekilerden
tüm bu sesleri işittiğı için
konunun konumun önemi yok
her şey insan için
iyilikte kötülükte

Artağın Pektaş

İstinye Sabahı

Bir İstinye sabahı soğuk puslu havada
bir canlı dört ayaklı
konuşur gözleriyle
sıcak simitleri olan işletmenin önünde
Bir İstinye sabahı soğuk karlı havada
bir kadın var yanımda
önümde deniz soluğum hastane odasında

Artağan Pektaş

Kelebek Anlattı

taşrada bir bahçede
İstanbul'dan uzakta
seyrederken bir kayayı
gökyüzünü yıldızları
bir kelebek kondu yanıma
önceden gördüğü dünya için
kozayla kavgasını anlattı bana

Artağan Pektaş

Kendimiz

Çoğu yerde unuttuk kendimizi
Bir Şeyler kaşamadık kendimizden
İnsanlığa dair
Tanıyamadık birbirimizi
Nereden bilebilirdik
Kendimiz bile
Kendimizde değildik

Artağan Pektaş

Keşke

Keşke olmasa para derdi
Keşke kuşlar soğuk havalarda uçsalar
Selamlayıp seslenseler
Isınır yürekleri insanların
Keşke soğuk havada üşümese insanlar

Artağın Pektaş

Koridor

Dört kapı
Kareden koridora
Sıkışmış insanlar
Hepsini tanıyorum
Şiir yazıp şiir satıyorum
Yağmurlu günlerde ıslanıyorum koridora giden arka kapıda
Ufak insanlar tanıyorum
Onlar içinde yazıyorum
Yürekle ters orantıda
Koridorda şiir yazıp şiir satıyorum

Artağın Pektaş

Limanı İzliyorum

masmavi motorların saldıkları gri duman
hastalanan uçakların garip sesleri
önümde bir liman
durgun deniz
anlatmıyor
bugün bana seni

Artağan Pektaş

Limanı İzliyorum 2

alt tarafı beyaz
üstü ince mavi renkte
güvertesinde bir adam
yanında sarışın bir kadın
seyrederler gökyüzünü
gökyüzü ne kadar güzel

Artağan Pektaş

Migren

Sabahları başıma vurup vurup durursun
Acaba başımı mı kessem
O zaman kurtulursun

Artağan Pektaş

Muğla Otogarı

çiçekçi tuncay emre ve mami
muğlada otogarda üç kişiydiler
ikisi arkadaş birisi biraz deli
muğlada otogarda üç kişiydiler
tuncay bacakları yaralı
yüzünden de belli acısı var adamın
aksaray'da ailesi bekliyor
altı bin lira para
oysa hangi çiçek eder altı bin lira
iki arkadaş emre ve mami
hayali var emre'nin olacak inşaat mühendisi
yarısı urfa'lı yarısı ege'li
mami uzun mu uzun
suratında var keder
düşünüyor sürekli
basketçi olamazsam ailem ne der

Artağan Pektaş

Ne Kadar Güzel

Ay ne kadar güzel
Yapraklar
Deniz
Gökyüzü
Ne kadar güzel
Bu hava biraz kirlenmiş
Olsun
Yaşamak ne kadar güzel

Artağan Pektaş

O Günler

Ah o eski güzel yağmurlu günler
Geceden kalma Şarap lekesi
Sehpanın üstünde ki
Azıcık ilek reğeli
Çok zlerim o günleri

Artağan Pektaş

On sekiz sene

bir ince bahar günü
birdenbire doğdu ufuktan güneş
seni gördüm de
on sekiz senede
bir kez sabah oldu

Artağan Pektaş

Ölmeyecekmiş Gibi

zaman akıp gidiyor
zambakların oluştuğu yerlerde bile
durduramıyoruz
sen ne kadar özelsin ki
seninle her saniyemi
kelebek gibi geçiriyorum
ölmeyecekmiş gibi

Artağan Pektaş

Ötekiler

gökyüzü birden aydınlandı
o yalnız insanlar
alışıla gelmişin dışında
bir şeyler sezdiler
normallerin dışladığı ötekiler

Artağan Pektaş

Sadece İnsanlar

insanlar gördüm gözlerinizde
yüreği güzel insanlar
ne yazık
dudaklardan akan
acımasız sözlerle
kıydılar birbirlerine

Artağan Pektaş

Sorunlarım Var

Sorunlarım var
Hayatla ilgili
Sorunlarım var
Yaşamakla
Tüm sabahlar içtiğim bayat çay
İnsanlarla geçinmekle
Para derdiyle
Bu aralar gökyüzüyle bile
Sorunlarım var

Artağan Pektaş

Şairler Durağı

sabahları uyanırım hepinizden önce
kim kapatır sanırsın
şehrin lambalarını
duygusal sayılırım
hassas bir durumda
kim yaşar zannedersin
bulutlar kervanında

Artağan Pektaş

Şaşırmıyoruz

alıştık ölümlere
ölümlerle normalleştik
kapıda ölü insanlar şaşırmıyoruz
intihar ediyor birileri şaşırmıyoruz
savaş sesleri dört yanda
tepemizde katiller şaşırmıyoruz
çocuklar gül bırakıyor babalarının mezarına
şaşırmıyoruz

Artağan Pektaş

Tüfek Namlusu

uzun saçlı genç kız
hürriyete koşarken ekmek torbasıyla
yakalanıyor tüfeğin namlusuna
korkudan dilini yuttuğu an
bir kurşun saplanıyor kafatasına

Artağan Pektaş

Ufuk

şehrin gürültüsünden etkilenmiş
dağıniktır odam
insanlar sorar
nasıl gider hayat
ufku gösteririm
ufukta masmavidir hayat

Artağın Pektaş

Yol Türküleri

bir şahin ol sen istersen
bu dünyadan göçmek için
derdi düşün dermanı bul
insan olmak istersen
aykırı kal sevinci tut
belli sen ölmek istersin

Artağan Pektaş

Zaman Duruyor Yanında

Seninle bir gün geçirsek
Görebilir miyim gecesini
Zaman sanki duruyor yanında

Artağan Pektaş